

до н. 672/13

8

Mission Diplomatique
Extraordinaire de l'Ukraine
aux Pays-Bas et en Belgique:

La Haye, le 9-го липня 1919 р.

10

№ 424.

ДО ПАНА МІНІСТРА ЗАКОРДОННИХ СПРАВ.

Прикладаючи до цього прохання нашого Консульського Агента в Ризі, п. Бендеровського, маю честь довести до Вашого відома, Пане Міністре, що я цілком підтвержую всі ті факти, які зазначені в проханні п. Бендеровського. Призначення п. Бендеровського мало місце ще за часу, коли Міністром Закордонних Справ був п. Дорошенко. Не знаючи особисто п. Бендеровського, п. Дорошенко і я навели справки про особу п. Бендеровського і його діяльність на користь українцям в Пскові і Ризі і одержали дуже добрі про це відомости. Після цього було видано приказ про призначення п. Бендеровського Консульським Агентом, на правах Консуля (бо по штатам в Ризі не було назначено Консуля). Зараз п. Бендеровський клопочеться о підтвердженні його уповноваження Правительством Директорії, бо не хоче виступати з уповноваженням, датованим часом, в який на Україні було Гетьманське Правительство. Його прохання має рацію також і з загально політичного погляду: зносини з представниками Антанти і Правительством Латвії не зручно робити, маючи уповноваження від Гетьманського Правительства.

Сподіваючись, що п. Бендеровський на своїй посаді зможе багато доброго і користного зробити для України і українців в Латвії, я з свого боку цілком підтримую прохання п. Бендеровського.

Надзвичайний Посланник Української Народньої
Республіки і Голова Дипломатичної Місії в Голяндії
та Бельгії:

Андрій Івченко

до р. 672/13

5 VII 1919 р.
3
К

ДО П. ПОСЛА
УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

ДО ГОЛЯНДІЇ І БЕЛЬГІЇ

Від Консульського Агента з
правами консуля в м. Рига
Микифора БЕНДЕРОВСЬКОГО

ПРОХАННЯ.

Маю за честь звернутись до п. Посла з слідучим проханням:

Пану Послу відомі обставини мого призначення на посаду консульського агента в М. Рига. Ще за часи Центральної Ради я оказував в Прибалтійщині на власний рахунок моральну і матеріальну допомогу бувшим там українцям. Над час гетьманщини я приїхав до Києва і доклав пану Послу, яко Директору Департаменту Чужоземних Зносин, що вище німецьке командування хоч і робить по моїм особистим проханням багато потрібного за для мешкаючих в Прибалтійщині українців, але мені не завше зручно було пеклуватися про українців, не маючи на те офіційного уповноваження від Українського Міністерства Закордонних Справ. Ще тоді Ви, п. Посол, і п. Міністр призначили мене в Ригу консульським агентом з правами консуля.

Після вступу Директорії в Київ я негайно виїхав туди за одержанням нового уповноваження від Міністерства, але відхід німецьких військ з Прибалтійщини і України дали мені змогу доїхати лише до Берліну. В цей час Рига була занята большевиками. З Берліну я послав до Міністерства трьох кур'єрів, але повернувся лише оден з них і повідомив мене, що Міністром Закордонних Справ п. Мацієвічем мені відпущено 6.000 карбованців, а уповноваження не могли дати завдяки евакуації Міністерства.

Зараз Рига звільнена від большевиків. Листи п.п. Міністра Латвії і Уповноваженого Уряду Латвії в Берліні на мое ім'я, котри я при цьому прикладаю, показують, що в Ризі потрібно відновлення праці Українського Консульства. Особисте відно-

шення до мене Аліантської Комісії в Берліні дає мені право рахувати, що в Ризі з боку Антанти мені буде всяка допомога в моєї праці на користь України, але неодержання мною доси нового уповноваження не дає мені можливості приступити до праці офіціально. Богато за для престижу України я зробив на власний рахунок: не отримуючи грошей з Міністерства, я заплатив, наприклад, 3-го січня за помешкання і штатним урядовцям з виключною метою, щоби праця могла бути почата во всякий час. Але ще доси не маю уповноваження. Новий Міністр Закордонних Справ п. Темницький мене не знає, так саме він не знає і обставин моєї бувшої праці в Ризі.

Через це я прохаю п. Посла, як знаючого мене особисто, засвідчити все те вище зазначене і прохати Міністра Закордонних Справ п. Темницького про найскоршу видачу мені уповноваження, аби праця в Консульстві могла бути негайно почата на користь нашої Республіки.

ДОДАТКИ:

1. Лист представника Правительства Латвії в Берліні від 26 червня б.р.
2. Уповноваження на призначення мене консульским агентом з правами консуля в м. Рига під Ч. 9113 від 21-го жовтня 1918 року.
3. Лист Міністра Торгу і Промисловости Латвії від 25-го червня б.р. під Ч. 6.
4. Повідомлення Українського Консульства в м. Рига про реєстрацію українських громадян.
5. Заява інженіра Аронет до Консульства в Ризі від 16 грудня 1918 року.

Гаага, 5-го липня 1919 р.

